

2
Мой.

Надъ члѣнхвалото море
Лъга нощъ приятна, чюдна,
И музата рѣи отворъ
Привѣтлива, ракобудна.

Плещкати и грубо вонкитъ
Отъ вѣтрещъ похлѣи хладенъ,
Момъкъ младъ край орѣвотъ ходи,
Съ взоръ бонтиченъ, неопраденъ.

Кой е той? Туй пещъ ли смачкаръ,
Или итъкой клетичникъ влюбенъ?
Мой изглежда фолковъ мраченъ,
Рако ~~тъ~~ пуситичникъ изгубенъ!

Члѣнхвалъ отъ небето
И всеу дума — фило сѣвѣнъ:
Да, туй пещъ е той! Любовникъ...
Или по добръ: поетъ е!

